

**Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E**

13 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte
Judecători

Vladimir Timofti
Anatolie Țurcan
Elena Cobzac

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Maliga Lilian în numele inculpatului Perdeleanu Andrei, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Hîncești sediul Central din 04 iulie 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2018, în cauza penală în privința lui

*Perdeleanu Andrei XXXXX, născut la
XXXXX, originar din s. XXXXX, r-nul XXXXX,
domiciliat în mun. XXXXX, str. XXXXX, ap. XX*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 28.03.2018– 04.07.2018;

Instanța de apel: 12.07.2018–27.09.2018;

Instanța de recurs: 28.11.2018 – 13.02.2019.

Asupra admisibilității recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești, sediul central din 04 iulie 2018, Perdeleanu Andrei a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.264 alin.(5) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani.

S-a dispus încasarea de la Perdeleanu Andrei în beneficiul succesorului părții vătămate Zaharia Tatiana suma de 200 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că A. Perdeleanu la data de 18 decembrie 2017, aproximativ la ora 06³⁰, conducând automobilul de model „XXXXX”, cu n/î XXXXX pe traseul Cahul - Hîncești, R 34, din apropierea s. Sărata Galbenă, r-nul Hîncești, în care ca se aflau pasageri V. Zaharia, N. Cvasnei, Ig. Grinco, V. Bogdanov și S. Savain, neținând cont de condițiile climaterice nefavorabile la acel moment, nu s-a isprăvit cu conducerea mijlocului de transport, astfel, încălcând prevederile stipulare în pct.pct.42 alin.(2); 45 alin.(1) lit. a), b), c) din Regulamentul Circulației Rutiere, a ieșit pe contrasens unde s-a tamponat cu autocamionul de model ” XXXXX” cu n/î XXXXX, condus de S. Grițcan.

În rezultatul accidentului de circulație pasagerului V. Zaharia, i-au fost cauzate conform raportului de expertiză judiciară nr.185 din 01.02.2018, leziuni corporale grave, în urma cărora aceasta a decedat, pasagerului N. Cvasnei conform raportului de expertiză

judiciară nr.186 din 05.02.2018, leziuni corporale grave, periculoase pentru viață, care au dus la deces; pasagerului Ig. Grinco conform raportului de expertiză judiciară nr.184 din 05.02.2018 i-au fost cauzate vătămări corporale grave, periculoase pentru viață, care au dus la deces; pasagerului minor De Silva Savain, i-au fost cauzate conform raportului de expertiză judiciară nr.201822D0027 din 08.02.2018 vătămări corporale grave periculoase pentru viață; pasagerului minor V. Bogdanov, i-au fost cauzate conform raportului de expertiză judiciară nr.201822D0026 din 08.02.2018, vătămări corporale medii.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpat și avocatul acestuia R. Chirtoacă, care au solicitat casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să-i fie stabilită lui A. Perdeleanu o pedeapsă non privativă de libertate, cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal și respingerea acțiunii civile înaintate de succesorul părții vătămate T. Zaharia, ca fiind nefondată, invocând următoarele: din materialele cauzei rezultă că șoferul autocamionului a avut posibilitatea de a evita tamponarea prin frânare; la stabilirea pedepsei instanța nu a ținut cont de faptul că inculpatul s-a căit sincer de cele comise, este la prima abatere, a acordat ajutor material lui V. Bogdanov, A. Grinco și V. Cvasnei, care nu au careva pretenții față de el; declarațiile martorului S. Crițcan urmau a fi apreciate critic, deoarece acesta și-a schimbat depozițiile în cadrul cercetării judecătorești; instanța neîntemeiat a admis acțiunea civilă a succesorului părții vătămate T. Zaharia, încasând o sumă care este exagerată.

3.1 La 13 septembrie 2018 a depus apel suplimentar împotriva sentinței inculpatul și avocatul acestuia L. Maliga, care au solicitat casarea sentinței cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, pe motiv că vina inculpatului nu a fost dovedită, argumentând următoarele:

- învinuirea înaintată este abuzivă, neîntemeiată și bazată pe presupuneri, fapt confirmat prin declarațiile martorilor;

- instanța de fond a denaturat depozițiile martorilor și succesorilor părților vătămate în favoarea acuzării;

- instanța a denaturat și a apreciat greșit probele prezentate de acuzare;

- din tabelul foto anexat la cauza penală se adeverește faptul că microbuzul de model "Volkswagen T-4", a fost lovit de către camionul de model "DAF" în partea dreaptă și nici de cum în față, după cum este indicat în raportul de expertiză, procesul-verbal și tabelul foto. Astfel, Perdeleanu Andrei nu se face vinovat de comiterea accidentului rutier;

- instanța a pus la baza sentinței de condamnare probe contradictorii, constatând, în mod arbitrar, că ele colaborează între ele, fapt inadmisibil de lege.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2018 apelurile declarate au fost respinse ca nefondate.

5. Instanța de apel, examinând probatorul, a considerat dovedită indubitabil vina inculpatului în încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență decesul a două sau mai multor persoane, acțiunile lui just au fost calificate în temeiul art.264 alin.(5) Cod penal, iar personalitatea acestuia susceptibilă supusă răspunderii penale.

La fel, Colegiul a relevat că din raport de expertiză nr.l25vxTr din 23 mai 2018, care rezultă că, derapajul automobilului este o mișcare necontrolabilă. Când apare un obstacol, șoferul trebuie să încerce să îndrepte mișcarea, în limitele experienței proprii. Printr-o expertiză nu este posibil de stabilit posibilitatea șoferului de a îndrepta direcția de deplasare, deoarece depinde de experiența și acțiunile conducătorului auto concret, precum și de starea de acoperire a carosabilului și anvelopelor automobilului. Astfel instanța de

apel a constatat că A. Perdeleanu, având o experiență de 27 de ani de a conduce mijloacele de transport, nu a ținut cont de condițiile climaterice care erau și anume că carosabil era înzăpezit, parțial topit-înghețat iar inculpatul având o experiență așa mare de a conduce mijloacele de transport, era încrezut în sine că se va isprăvi cu orice situație.

Totodată s-a constatat că, prin probatorul obiectiv, direct cum ar fi procesul verbal de cercetare la fața locului, schema accidentului rutier, rapoartele de expertiză medico-legale, cât și rapoartele auto-tehnice, se combat integral declarațiile inculpatului.

Colegiul a respins ca fiind declarative motivele apelului, precum că, martorul S. Crițcan a depus declarații contradictorii, or, depozițiile acestuia au fost consecutive pe parcursul urmăririi penale și a judecării cauzei, fiind în strânsă coroborare cu probatorul și materialele dosarului. Instanța a menționat că nerecunoașterea vinovăției de către inculpat nu echivalează cu achitarea acestuia de vreme ce în cursul judecării cauzei au fost prezentate probe în sprijinul învinuirii, probe care dovedesc cu certitudine vinovăția lui în comiterea infracțiunii incriminate, iar poziția inculpatului a fost apreciată ca o metodă de apărare și ușurare a situației în care se află.

Alegațiile apărării precum că, martorul S. Crițcan avea posibilitate să stopeze camionul sau să ocolească microbuzul condus de către A. Perdeleanu, au fost respinse, deoarece potrivit probatorului, primul se deplasa regulamentar, fiind la volanul unui autocamion de mare tonaj, transportând mărfuri, fapt ce nu poate fi imputabil acestuia. Mai mult, potrivit procesul verbal de examinare a obiectului din 28.12.2017 cu imaginile foto, din care rezultă că a fost supus examinării camionul de model „DAF”, a fost constatat că indicatorul de viteză de deplasare se afla în dreptul poziției 48 km/oră, iar manta cutiei de viteză se afla în poziția de schimbare a vitezei nr.4. Astfel, s-a constatat că autocamionul de model „DAF”, condus de S. Crițcan, se deplasa regulamentar pe banda sa, iar când a văzut că automobilul de model „Volkswagen T- 4”, brusc a virat spre el, deplasându-se cu partea laterală înainte, nu a reușit să frâneze și prin urmare s-a tamponat în automobilul de model „Volkswagen T- 4”.

Referitor la solicitarea aplicării în privința inculpatului a prevederilor art.90 Cod penal, Colegiul a reținut că inculpatul a comis o infracțiune gravă, care atentează la valoarea primordială protejată de legea penală - viața și sănătatea persoanei, or, dreptul la viață al oricărei persoane prevăzut de art.2 CEDO prevalează asupra altor drepturi, iar Curtea Europeană acordă dreptului la viață o semnificație cu totul aparte, situându-l printre articolele primordiale ale Convenției. În acest context, instanța de apel a notat, că chiar și în cazul îndeplinirii condițiilor prevăzute de prevederile art.90 alin.(1) Cod penal, nu se creează un drept pentru condamnat, ci doar o vocație a acestuia la individualizarea executării pedepsei.

Solicitarea inculpatei privind respingerea acțiunii civile cu privire la încasarea prejudiciului moral cauzat succesorul părții vătămate T.Zaharia ca fiind exagerat, Colegiul a respins-o, argumentând că în urma acțiunilor inculpatului a decedat fiica sa Zaharia Veronica în vârstă de 17 de ani, iar aceasta a suferit o traumă psihologică majoră, astfel că suma de 200 000 lei acordată cu titlu de prejudiciu moral este una echitabilă.

6. Avocatul L. Maliga a declarat recurs ordinar în care, fără a invoca un temei de drept din cele prevăzute la art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor adoptate, cu pronunțarea unei soluții de achitare, argumentând următoarele:

- de către instanțele de fond probele au fost apreciate greșit, hotărârile de condamnare fiind bazate pe presupuneri;
- învinuirea este neîntemeiată și abuzivă, lipsită de careva temei juridic;

- infracțiunea de săvârșirea căreia este învinuit, nu a fost săvârșită de inculpat;
- instanțele au denaturat conținutul depozițiilor martorilor și succesiorilor părților vătămate în favoarea acuzării, indicând că prin declarațiile acestora se dovedește faptul că A. Perdeleanu a comis infracțiunea incriminată;
- din tabelul foto anexat la materialele cauzei se vede clar că automobilul Volkswagen a fost lovit de către autocamionul DAF în partea dreaptă și nu în față după cum este indicat în raportul de expertiză;
- în instanța de apel apărarea a solicitat numirea unei expertize auto-tehnice repetate, însă instanța a ignorat total argumentele apărării și a respins cererea;
- argumentele invocate de partea apărării au fost total ignorate, iar sentința de condamnare a fost emisă cu încălcarea principiului contradictorialității.

7. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar, solicitând declararea inadmisibilității acestuia pe motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut prevăzute la art.430 pct.5) Cod de procedură penală.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

În conformitate cu art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Deși, în recursul declarat nu-i făcută o referire concretă la vreun temei de drept din cele stipulate în art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, Colegiul reține că argumentele invocate - *interpretarea greșită a probelor și denaturarea depozițiilor martorilor și succesiorilor legali ai părților vătămate în favoarea acuzării*, se cuprind în temeiurile pentru recurs prevăzut la art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală.

Conform acestei norme procesuale, o hotărâre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Analizând aceste temeiuri în raport cu motivele invocate în recursul declarat, Colegiul penal constată că nici unul din ele nu și-a găsit confirmare. După cum rezultă din conținutul recursului, autorul acestuia nu este de acord cu condamnarea lui A. Perdeleanu, considerând că lipsesc probe care ar confirma vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate, solicitând să fie achitat, pe motiv că nu a comis infracțiunea incriminată.

Colegiul constată că prima instanță, conform prevederilor art.314 Cod de procedură penală, judecând cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, a audiat inculpatul, părțile vătămate, martorii, reprezentanții legali și succesorii părților vătămate, a cercetat materialele administrate de organul de urmărire penală, pe care le-a apreciat în mod obiectiv, ce au format convingerea instanței că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate a fost dovedită integral.

Instanța de apel, respectând prevederile art.414 Cod de procedură penală, a supus unei verificări minuțioase toate probele administrate în cauză, le-a dat o apreciere justă, din

punct de vedere al pertinentei și concludenței, și a conchis asupra temeiniciei soluției pronunțate de prima instanță privind vinovăția lui A. Perdeleanu în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(5) Cod penal.

Din conținutul deciziei rezultă că această concluzie a fost bazată pe:

- declarațiile reprezentanților legali ai părților vătămate N. Cvasnei, N. Bogdanov, A. Grinco, succesorului părții vătămate T. Zaharia, martorului S. Grițcan, ultimul a relatat că deplasându-se regulamentar pe traseu la volanul automobilului „DAF” a observat un automobil (bus) care brusc a virat spre el, deplasându-se cu partea laterală înainte. Impactul a avut loc pe partea sa de carosabil. În urma impactului ambele unități de transport au ajuns în chiuvetă;

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 18.12.2017 cu tabelul foto și schița accidentului din care rezultă că carosabilul era înzăpezit, parțial topit-înghețat, impactul a avut loc pe banda de deplasare a automobilului „DAF”;

- rapoartele de expertiză medico-legală nr.185 din 01.02.2018, nr.186 din 05.02.2018 și nr.184 din 05.02.2018 din care rezultă că moartea cet. N. Cvasnei, Ig. Grinco și V. Zaharia a survenit în urma vătămarilor grave, care au apărut intra vital practic într-un singur moment cu puțin timp înainte de deces, în urma unui accident rutier în timpul și circumstanțele descrise în ordonanțe;

- raportul de expertiză medico-legală nr. 201822D0027 din 08.02.2018 potrivit căruia la minorul De-Silva Savain s-au depistat vătămări corporale grave;

- rapoartele de expertiză nr.125vxTv din 23 mai 2018 și nr.125vxTv din 23 mai 2018.

Probele indicate sunt detaliat descrise în decizia instanței de apel, care au fost examinate complet și obiectiv, fiind corect apreciate de instanță, nu prezintă teme de îndoială și direct indică la comiterea de către inculpat a infracțiunii de care a fost recunoscut vinovat, vinovăția acestuia fiind dovedită cu certitudine și fără echivoc.

Astfel, în cauză au fost stabilite toate elementele componente ale infracțiunii imputate lui A. Perdeleanu, inclusiv vinovăția acestuia, iar argumentele recurentului, precum că inculpatul nu este vinovat de săvârșirea infracțiunii incriminate nu au nici un suport probator, sunt neîntemeiate și contravin probelor administrate în cauză și descrise mai sus.

În continuare Colegiul reține că, prin „eroare de fapt” se înțelege o greșită examinare a probelor administrate în cauză, în sensul că la dosar există o anumită probă, când în realitate aceasta nu există sau atunci când se consideră că un anumit act, un anumit raport de expertiză ar demonstra existența unei împrejurări, când în realitate din acest mijloc de probă reiese contrariul. Eroarea gravă de fapt presupune reținerea unei împrejurări esențiale, fără ca probele administrate să o susțină sau o nereținere a unei astfel de împrejurări esențiale, deși probele administrate o confirmau, ambele ipoteze fiind rezultatul denaturării grave a probelor.

În acest context, Colegiul penal constată că nu există contradicție evidentă între cele reținute prin hotărârea recurată și conținutul probelor administrate, starea de fapt reținută nefiind consecința unei denaturări evidente a probelor, ci rezultatul unei analize coroborate a acestora, astfel că decizia nu cuprinde vreun viciu sub aspect de fapt sau de drept material sau procesual.

Totodată, neîntemeiată este și afirmația recurentului, precum că instanța de apel a ignorat solicitarea apărării privind numirea unei expertize auto-tehnice repetate, or, Colegiul penal prin încheierea din 27 septembrie 2018 s-a pronunțat asupra acestei solicitări și corect a respins demersul pe motiv că în prezenta cauză au fost efectuate 2 expertize, iar

soluționarea întrebărilor formulate în demers de către avocatul L. Maliga nu necesită cunoștințe speciale și nu impun anumite metode de suprapunere, comparare sau verificare.

Complementar celor reținute supra, Colegiul consideră necesar a respinge și argumentul recurentului, precum că, la caz instanțele de fond și-au bazat hotărârile pe presupuneri, cu ignorarea argumentelor apărării, fapt care în viziunea apărării a dus la încălcarea principiului contradictorialității. La acest capitol Colegiul atestă că, în speță partea acuzării a adus probe directe care dovedesc nemijlocit vinovăția inculpatului nu trezesc îndoieli cu privire la nevinovăția acestuia, care dimpotrivă, combat afirmațiile apărării, precum că inculpatul nu ar fi săvârșit infracțiunea incriminată, din care motiv instanța de apel just le-a respins. Totodată, instanța de apel a dat posibilitatea părților de a prezenta probe, însă atât inculpatul cât și apărătorul acesteia, după cum rezultă din procesul-verbal, nu au probat lipsa de temeinicie a acuzațiilor prin formularea unor declarații, depunerea unor cereri probatorii care ar dovedea contrariul. Analizând materialele cauzei și decizia instanței de apel, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea acesteia.

În concluzie, Colegiul constată că, autorul recursului nu aduce careva argumente, care ar combate concluzia instanțelor de fond privind vinovăția lui A. Perdeleanu, dimpotrivă argumentele invocate de avocatul L. Maliga în cererea de recurs ordinar le repetă întocmai pe cele expuse anterior în apel, la care instanța de apel deja a dat un răspuns detaliat și motivat, iar hotărârea adoptată cuprinde fondul apelului, temeiurile de fapt și de drept, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală. Probleme de drept, care ar afecta hotărârea în cauză nu au fost invocate și nici nu se conțin în materialele dosarului. Prin urmare, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de avocatul L. Maliga în numele inculpatului A. Perdeleanu, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Maliga Lilian în numele inculpatului Perdeleanu Andrei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2018, în cauza penală în privința lui *Perdeleanu Andrei*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia irevocabilă, pronunțată motivat la 14 martie 2019.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac